

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hyperaspistes Diatribae Aduersus Serum Arbitrium
Martini Lutheri**

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

83 Qui co[n]sistat aliq[uo]d agere Libe[rum] Arb. & tame[n] summa[m]
totius imputari gratiæ diuinæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

85 Si igit̄ lib. arb. circa grām, amissa libertas
te, cogit̄ seruire peccato, nec p̄t bonū uelle, optas
rim ego scire, qđ sit illud studiū? Quis ille conat̄,
quē relinquit prima illa & probabilis opinio? Boz
nū studiū bonus conatus esse nō p̄t, q̄a nō p̄t uelle
bonū, ut dicit opinio & cōcessum est, Malū igit̄ur
studiū, malus conatus relinquit, q̄ amissa libertas
te cogit̄ seruire peccato. Immo qđ est & hoc dice
re, quæsos? Relinquit studiū & conatus opinio ista,
non tñ relinquit, qđ uiribus suis ascribāt? Quis hęc
animo cōcipere potest? Si studiū & conatus uiris
bus lib. arb. relinquunt, cur non eiusdē ascriberēs
tur? Si nō ascribent, qūo relinquunt? An studiū &
conatus ille ante grām, etiā ipsi futuræ gratiæ &
non lib. arb. relinquunt, ut simul & relinquant &
non relinquant eidē libero arb? Si hęc nō sunt pa
radoxa uel potius monstra, qđ tū sunt monstra?
Sed hoc forte somniat Diatribe, inter hęc duo,
posse, uelle bonū, non posse uelle bonū, dari medi
um qđ sit, absolutū Velle, nec boni nec mali habi
to respectu, ut sic argutia quadā dialectica scopu
lose uadamus & dicamus, in uoluntate homis eē
quoddā uelle, quod in bonū quidē sine gratia nō
potest, nec tñ sine gratia statim non nisi malū ue
lit, sed sit purę & meę uelle, per grām sursum ad
bonū, p̄ peccatū deorsum ad malū uertibile? Sed
ubi tū illud manet, qđ dictū est, amissa libertate co
gitur seruire peccato? Vbi tū illud studiū qđ relin
quitur & conatus? ubi uis applicandi ad ea q̄ salu
tis æternæ sunt? Neq̄ em̄ uis ea applicandi ad sa
lutē potest eē purę uelle, nisi salus ipsa nihil eē dica
tur, Deinde studiū & conatus qđ p̄t purę uhabere

F. Huberta

pt, cū aliq(puta ad bonū)nitī & conari, & nō inni
hilū ferri ul̄ gescere studiū possit. Sūma, q̄rlū q̄rlū
sēse uerterit Diatribe, nō pt cōtradictionib⁹ & pu
gnātibus dictis elabi, ut non tā īpm liber⁹ arb. qđ
defendit, captiuū sit, q̄ ipsa captiuua est. Sic em̄ in li
berando arbitrio irretitur, ut cum libero arbitrio
insolubilibus uinculis teneatur.

24 Deinde hoc me⁹ figmentū dialecticū est,
qđ in hoīe sit mediū & pur⁹ uelle, nec possunt pro
bare, qui id afferūt. Ex ignorantia re⁹, & obseru
tia uocabulor⁹ natū est, quasi continuo sic sit, in re
sicut disponitur in uocabulis, qualia sunt infinita
apud Sophistas. Sic potius res habet, ut Ch̄s ait,
Qui nō est mecū, contra me est. Nō ait, Qui nō est
mecū, nec cōtra me, sed in medio est. Quia si deus
in nobis est, Satan abest, & nō nisi uelle bonū adest.
Si deus abest, Satan adest, nec nisi uelle malum in
nobis est. Nec deus, nec Satan, me⁹ & pur⁹ uelle
sinūt in nobis, sed sicut recte dixisti, amissa liberta
te cogimur seruire p̄ctō, hoc est, nos uolumus pec
catū & malū, loquimur peccatū & malū, facimus
peccatū & malū. Vide huc ppulit Diatriben im
prudēter, inuincibilis & potētissima ueritas, & stul
tā fecit sapiētiā eius, ut cōtra nos dictura, pro no
bis cōtra se dicere cogereſ, nō aliter qđ facit liber⁹
arb. aliqd boni, tū em̄ cōtra malū faciendo, maxie
cōtra bonū male facit, ut Diatribe ipsa talis sit in
dicendo, quale est lib. arb. infaciendo, Quanq̄ &
ipsa Diatribe tota aliud nihil sit, qđ egregiū opus
liberi arb. defendēdo dānans, & dānando defens
dens, hoc est, bis stulta, dum sapiens uult uideri
tum, prudēt. Sic habet prima opinio sibi ipsa cōparata
ut neget